

положението на турскитѣ войски. Широчината на неутралната линия бѣше уговорена 5 версти. Турцитѣ трѣбваше да се оттеглятъ задъ тая линия въ три-дневенъ срокъ, слѣдъ като имъ се прѣдаде заповѣдь отъ упълномощенитѣ. Тая заповѣдь съ подробнитѣ условия за прѣмирието трѣбваше да бѣде прѣдадена на турскитѣ парламентѣри.

Ако войската е минала линията, то споредъ условията за прѣмирието, тя трѣбваше да се оттегли назадъ. За обозначение на демаркационната ивица на мѣстото, заедно съ турскитѣ офицери, прѣдлежеше да бѣдатъ назначени и наши офицери.

Очакваше се новия началникъ на опълчението, генералъ Давидовъ, и за това занятията съ опълченцитѣ ставаха редовно. Произвеждаха се тѣ, обаче, по отдѣления и взводно изъ кж-щата, тъй като вслѣдствие голѣмитѣ студове, опълченцитѣ не можаха да се изваждатъ за учение подъ открито небе.

Генералъ Давидовъ пристигна въ Котелъ на 28-и Януарий. Заговори се за прѣдстоящия инспекторски смотръ на опълченцитѣ, и за туй всички се заловихме за работа. Азъ бѣхъ вече откомандируванъ отъ 5-а дружина и бѣхъ заелъ старата си длъжностъ — завѣдующи оржжието въ дружината. Съгласно заповѣдта по дружината, на 5-и Февруарий пристѣпихъ къмъ прѣгледа на пушкитѣ, който свършихъ на 8-и сѣщия м-ць. Ротнитѣ командири отъ своя страна неуморно приготвяваха ротитѣ си за смотръ, който стана на 11-и Февруарий. На 19-и Февруарий се отслужи молебенъ въ черквата по случай възшествието на Императора Александра II на прѣстола. Слѣдъ молебена всичкитѣ дружини минаха церемониаленъ маршъ прѣдъ генералъ Давидова, който остана много задоволенъ отъ войничката „выправка“ на опълченцитѣ.

На 20-и Февруарий съ приказъ по опълчението се обявяваше за прѣдстоящия инспекторски смотръ и за туй се прѣдписваше да се приготвятъ: именни списъци на опълченцитѣ съ подробния расходъ, табелъ на вещитѣ, интендантско и артилерийско имущество, входящи и исходящи журналы и пр. и пр.

На 21-и Февруарий се распрѣсна слухътъ за сключения миръ въ Санъ-Стефано по силата на който България се освобождаваше отъ турското робство. Слѣдъ нѣколко дена ний вече знаяхме и границитѣ на свободна България.

Не е възможно да се опише оная бурна радостъ, която обземаше цѣлото сѣщество на борцитѣ за свободата на Бъл-